

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200076
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012200076.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: N.. G. D., C., T. - S., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., Sartorisova 10, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. novembra 2011, č. SLV-PS-PK-208/2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. januára 2013, č. k. 1S 16/2012 - 51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. januára 2013, č. k. 1S 16/2012 - 51, p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu AK Ivan Syrový, s.r.o., Bratislava vo výške 165,56 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-208/2011 zo dňa 18. novembra 2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 340 zo dňa 16. augusta 2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písmena a/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania.

Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že preskúmvacie rozhodnutie ministra vnútra ako aj prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré by vymedzovali dôležitý záujem služby na žalobcovom prevedení na inú funkciu. Dospel k záveru, že žalovaný nesprávnym spôsobom interpretoval § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Z nesprávneho právneho posúdenia tohto ustanovenia vyvodil nesprávne právne názory. Krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. obe rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol Krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešnému

žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

Žalovaný podal proti rozsudku Krajského súdu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a žalobu zamietol. Alternatívne navrhol, aby súd konanie zastavil, keďže obe rozhodnutia nepodliehajú súdnemu prieskumu s poukázaním na § 248 písm. a/ O.s.p. Žalobca bol ustanovený do funkcie riaditeľa odboru kriminálnej polície ORPZ Bratislava IV. Z hľadiska zaradenia a termínov použitých v zákone je treba ho považovať za nadriadeného. Podľa ustanovenia § 35 ods. 2 zákona môže minister policajta zaradeného v útvere inšpekčnej služby a ak to vyžaduje dôležitý záujem služby, aj nadriadeného, previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu služby, a ak to nie je možné, preložiť na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu aj bez uvedenia dôvodu po predchádzajúcom prerokovaní s odborovým orgánom. Žalovaný poukázal na to, že zákonodarca ministromi vnútra Slovenskej republiky taxatívne nevymedzil dôležitý záujem služby, neupravil to ani žiaden interný predpis, preto okolnosti dôležitého záujmu služby sú ponechané na absolútnu úvahu ministra vnútra Slovenskej republiky. uviedol, že žalovaný bol viazaný rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/113/2007 zo dňa 11. marca 2008 (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/21/2012 zo dňa 30. júla 2012. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a potom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ktorým zrušilo rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz ministra vnútra, ktorým bolo rozhodnuté o prevedení žalobcu z doterajšej funkcie riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava I.

Zo spisu žalovaného odvolací súd zistil, že personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV č. 36 zo dňa 19. januára 2011 bol žalobca dňom 1. februára 2011 ustanovený do funkcie riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV so zaradením do šiestej platovej triedy. Dňa 16. augusta 2011 vydalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky personálny rozkaz č. 340, ktorým rozhodlo o prevedení žalobcu dňom 1. septembra 2011 z funkcie Riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava I s tým, že menovanie výkonného Riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I. Proti tomuto personálnemu rozkladu, ktorým bol zamietnutý rozhodnutím žalovaného č. SLV-PS-PK-208/2011 zo dňa 18. novembra 2011 Riaditeľstvo Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I vydalo rozhodnutie, ktorým stanovil žalobcu do štvrtej platovej triedy, do funkcie staršieho referenta povereného policajta Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - západ, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I. Odvolanie žalobcu bolo zamietnuté nerozhodnutím č. KRP-PK-31/2011 zo dňa 12. októbra 2011 a je predmetom preskúmania na Krajskom súde v Bratislave v inom konaní.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré rozkladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo podmienenosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že personálny rozkaz č. 340 zo dňa 16. augusta 2011 ako je rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-208/2011 zo dňa 18. novembra 2011 nesporne zasiahli do subjektívnych práv žalobcu. Preto nemohol akceptovať názor žalovaného, že ide o procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 35 ods. 1 zákona, policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože:

- a) v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia,
- b) podľa rozhodnutia lekárskej komisie dlhodobo stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon doterajšej funkcie,
- c) podľa záveru služobného hodnotenia nie je spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu,
- d) v dôsledku právoplatne uloženého zákazu činnosti nemôže vykonávať doterajšiu funkciu,
- e) bol odvolaný z funkcie, do ktorej bol vymenovaný,
- f) je podľa osobitného zákona osobou blízkou bezprostredne nadriadenému alebo inému policajtovi, ktorého pokladničnej alebo účtovnej kontrole podlieha koniec,
- g) ako vyšetrovateľ, čakať nezložil záverečnú vyšetrovateľ skús skúšku,
- h) nie je oprávnený na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami príslušného stupňa, ktorý sa vyžaduje na výkon doterajšej funkcie,
- i) prestal spĺňať podmienku špeciálnej odbornej spôsobilosti požadovanú na zastávanú funkciu,
- j) v nesplnil požiadavku určenú v tabuľkách, zloženia a počtov služobných úradov na výkon zastávanej funkcie,
- k) potvrdenou čas, na, ktorý bol ustanovený do funkcie na útvare, ktorý určil minister podľa § 40 ods. 6.

Podľa ustanovenia § 35 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. minister môže policajta zaradeného v útvare inšpekčnej služby a ak to vyžaduje dôležitý záujem služby aj nadriadeného previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby a ak to nie je možné preložiť na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby, alebo do iného služobného úradu aj bez uvedenia dôvodu po predchádzajúcom prerokovaní s odborovým orgánom.

Ustanovenie § 35 ods. 2 zákona tým, že zakotvuje slovo „môže“ dáva ministrovi možnosti využiť správne uváženie. Stanovuje aj termín „dôležitý záujem služby“, ktorý predstavuje neurčitý právny pojem.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zákon vyžaduje, aby bol v prípade prevedenia nadriadeného naplnený dôležitý záujem služby na takomto rozhodnutí a tento záujem je treba odôvodniť v rozhodnutí.

Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov treba najprv vychádzať z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy). V prípade nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti právneho predpisu, ktorý umožňuje rôznu interpretáciu, treba uprednostniť výklad e ratiane legis predaj gramatickým výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom, v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu. ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (pozri, napr. Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 a III. ÚS 72/2010).

Princíp spravodlivosti a materiálnej ochrany práv sú podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu. V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené také princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princípy materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ods. 1 Ústavy, že sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy (napríklad Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 54/02 a PL. ÚS 29/03).

Pokiaľ ide o rozsah preskúmania správneho uváženia, súdy, súc limitované ustanovením § 245 ods. 2 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti takéhoto rozhodnutia zisťujú, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správne uváženie nemôže však znamenať ľubovôľu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v prípade prevedenia nadriadeného musí byť naplnený dôležitý záujem služby na takomto rozhodnutí. Odvolací súd sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Bratislave, že napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré by vymedzovali dôležitý

záujem služby na žalobcov dvom prevedení na inú funkciu.

Tomuto záveru svedčí aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/21/2012 zo dňa 30. júla 2002 : „S právnym názorom, podľa, ktorého podmienka prevedenia alebo preloženia nadriadeného, ak to vyžaduje dôležitý záujem služby je v personálnom rozkaze splnená formou jej deklarovania, sa senát odvolacieho súdu nestotožňuje. Rozhodovanie správnych orgánov, pri ktorom sa v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že zákonné predpoklady pre rozhodnutie boli splnené, pričom nejde o taký prípad, že všetkým účastníkom konania sa vyhovel, nepovažuje senát odvolacieho súdu za zlučiteľné s princípom materiálneho právneho štátu.

Ak zákon vyžaduje pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu, aby nastali určité predpoklady stanovené v hypotéze právnej normy (v ustanovení § 35 ods. 2 zákona, čo sa týka nadriadeného, ide o dôležitý záujem služby), musia byť tieto predpoklady v odôvodnení rozhodnutia náležite objasnené, a to tým skôr, keďže možno očakávať nesúhlas účastníka konania s takýmto rozhodnutím, pretože sa s ním jeho právne či iné postavenie (hoci subjektívne) zhoršuje. Na uvedenom nemení nič ani prípadná skutočnosť, že predpokladom vydania rozhodnutia je podľa zákona naplnenia právne neurčitého pojmu. Aj právne neurčitý pojem je ustanovený zákonom a musí mať svoj obsah. Dokonca podľa odvolacieho súdu treba odôvodnenie rozhodnutia venovať zvýšenú pozornosť práve subsumpcii skutkových okolností prípadne pod právne neurčitý pojem, ktorý ustanovuje zákon, lebo len tak sa stane odôvodnenie rozhodnutia presvedčivým. “ Judikatúra súdov sa vyvíja, preto súd neprihliadol k rozsudku sp. zn. 1Sžo/113/2007 zo dňa 11. marca 2008. Požiadavku viazanosti doterajšou judikatúrou nemožno chápať absolútne (m.m. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/09). Ústavný súd Slovenskej republiky v novšej rozhodovacej činnosti uviedol, že dôveru v určitú rozhodovaciu prax skutkovo i právne porovnateľných veciach vyvoláva až prezentovaná rozhodovacia prax súdu v najvyššej inštancie, ktorá sa ustálila po určitú dobu, a nie ojedinelé rozhodnutie súdu. Požiadavka právnej istoty, taktiež automaticky neznamená, že sa judikatúra najmä Najvyššieho súdu nemôže vyvíjať, respektíve, že v prípade, ak je prijaté ojedinelé rozhodnutie, vybočujúce z doterajšej línie rozhodovacej praxe, sa konajúci súd nemôže vrátiť na pôvodnú líniu rozhodovacej činnosti (IV ÚS 481/2011, IV ÚS 499/2011).

Z týchto dôvodov odvolací súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu. Tarifná odmena za tento úkon právnej služby predstavuje sumu 130,16 eura, režijný paušál 7,81 eura a daň z pridanej hodnoty 27,59 eura (vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

Trovy právneho zastúpenia v sume 165,56 eura je žalovaný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., vedený v G. G., Z., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.